

UDK 811.163.42'282.2(497.5 Jasenice)

UDK 811.163.42'344(497.5 Jasenice)

UDK 811.163.42'366(497.5 Jasenice)

Izvorni naučni rad

Dr. sc. Filip Galović

GOVOR MJESTA JASENICA (PORED POSEDARJA)

Sažetak

Govor mjesta Jasenica pripada štokavskom narječju, njegovu novoštokavskom ikavskom dijalektu. Riječ je o govoru koji do sada nije istražen niti opisan, jednako kao i niz drugih govora toga područja. U članku se podastiru i analiziraju jezične značajke jaseničkoga govora na fonološkoj i morfološkoj ravni.

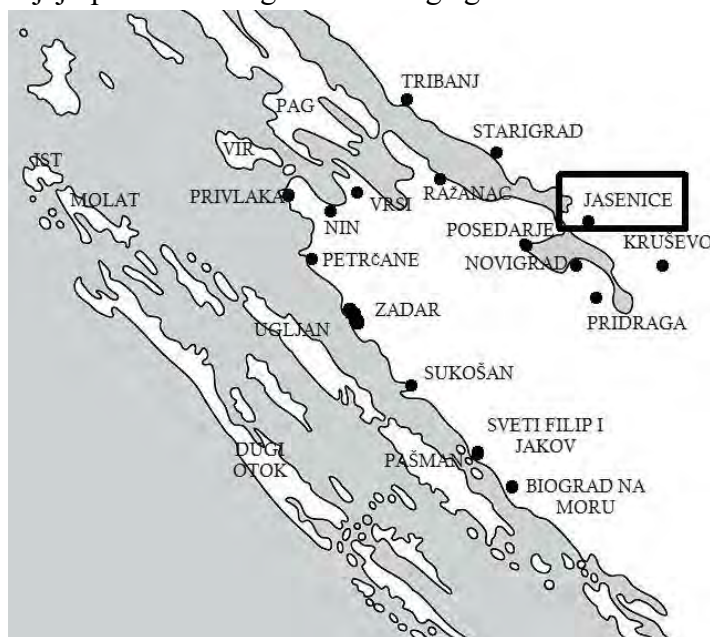
Ključne riječi: govor Jasenica, novoštokavski ikavski dijalekt, štokavsko narječje, fonologija, morfologija

Uvod

Mjesto se Jasenice nalazi na podnožju južnoga dijela Velebita, u Zadarskoj županiji. Riječ je o tipu raštrkanoga naselja, koje se sastoji od niza zaselaka. Poznatiji su Rovanjaska, Maslenica i Modrič. Prema podacima Državnoga zavoda za statistiku u Jasenicama je 2011. godine živjelo oko 1300 stanovnika.

Premda je jasno da govor Jasenica nesumnjivo pripada štokavskom narječju, njegovu novoštokavskom ikavskom dijalektu, jezične značajke ovoga mjesnoga govora nisu poznate, odnosno jasenički govor dosad nije bio dijalektološki istraživani i opisivan, kao i mnogi drugi govori toga prostora. Ipak, godine je 2016. tiskan *Rječnik govora sela Jasenica* autora Ivana Bucića pa se iz njega mogu saznati pojedine dijalektalne značajke.

U članku se na temelju građe objavljene u *Rječniku govora sela Jasenica* Ivana Bucića iz 2016. godine izdvajaju posebnosti toga štokavskoga govora.

Karta 1. Geografski položaj mjesta Jasenica

Jezične značajke¹

Fonologija

Vokalski sustav

Jat

Refleks je staroga 'jata' u korijenskim, tvorbenim i relacijskim morfemima ikavski, što ilustriraju neke od potvrda: *bis* (31), *dite* (21), *divenica* (52), *dvi* (45, 159, 173), *izdiliti* (72), *lipša* (142), *kolino* (84), *na sebi* (114), *pantivik* (129), *priniti* (144), *snižina* (162), *stariji* (71, 166), *svidok* (165), *zamiriti* (201), *tilusina* (180), *uspila* (183), *vičan* (193). U prefiksima je *prě-* i *ně-* također redovit ikavski odraz: *priklani* (144), *prilipak* (144), *priniti* (144); *niki* (115), *ništo* (115, 148), *nigdi* (117).

Riječi su sa slijedom 'jata' i palatalnoga konsonanta također ikavskoga lika: *njidra* (118), *u njidrin* (118), *gnjizdo* (94), *iz gnjizda* (180), *u gnjizdu* (147).

U romanskoj se primljenici *praska* (142) (*persica*: *per-* > *prě-* > *pra-*) zrcali poznata zamjena 'jata' vokalom *a*. Ovamo ide i nalaz *jadan* ('ljutit') (75). Prijedlog 'prema' u jaseničkome najčešće glasi *prema* (39, 154, 159, 179, 206), ali je jednom evidentirana i varijanta *prama* (142).

Govor zna za nekoliko ekavskih formi: *ceste* N mn. (40) – *ceston* I jd. (100), *koren* (85),² *obe* (41, 119, 162, 166), *seno* (26, 90, 132, 157), *starešina* (164), *useknuti se* – *useknija se* ('izbaciti sekret iz nosa') (188), *zanovetati* (14). Iako je ovjereno *dvi* (45, 159, 173), govori se *obadve* (119, 159). U nekih dočestnih morfema priloga također može doći vokal *e*: *potle* (71, 140, 141, 167, 188), *najpotle* ('na samome kraju') (111), *posle* (148, 161, 163, 181), *oklen* (45, 101).³

Okaziono se može pojaviti poneki stršeci jekavizam: *susjed* (30, 70), *susjeda* N jd. (32), *sjever* (53).

Poluglasovi

Kontinuant je starohrvatskoga 'šva' ($\text{ə} < *_{\text{v}}, *_{\text{b}}$), kako se očekuje, sustavno vokal *a*: *badanj* (25), *dan* (38, 39, 44), *danaske* (49), *danas* (67, 71, 74), *daska* (45, 121), *dobar* (149, 170, 190), *kolac* (84), *laž* (36, 139), *magluština* (100), *opanak* (42), *sedan* (33, 208), *tisan* (117), *živac* (92).⁴

Vokal se *a* od poluglasu u imenici *pas* (70, 76, 92, 95) provlači kroz čitavu paradigmu: *pasa* (54), *pasu* (86), *pason* (38, 69).

Inicijalni se $*_{\text{v}}/\text{v}$ u premoćnome broju primjera ostvaruje kao *u*: *uzimati* (80) – *uziman* (80) – *uzmi* (91), *unuk* (41, 116), *unuka* (95), *unutra* (41, 73, 159), *Uskrs* (31). Zasebno treba istaknuti da u značenju 'uvijek' pored dominantnoga lika *uvik* (35, 40, 42, 45, 64, 66, 79, 90) cirkulira i *vaik* (35, 118, 191), dakle s razvojem *va*.

¹ S obzirom na to da su u Rječniku natuknice akcentirane, no ne i oprimjerenja koja se podosta koriste u analizi, ovdje se akcenti ne bilježe osim u dijelu o akcentuaciji.

² U *koren* nije sigurno je li *e* potječe od staroga *e* ili od 'jata'.

³ Ni u potvrdama ovakvoga tipa krajnje *e* ne mora biti kontinuant 'jata'.

⁴ Ovdje su obuhvaćeni i primjeri u kojima je 'šva' u konsonantskim skupinama sekundarno interpoliran.

Prednji nazal *ɛ

Nazal je prednjega reda *ɛ u svim pozicijama rezultirao očekivanim *e*: *jedar* ('krupan, dobro uhranjen') (76), *jezik* (152), *na jeziku* (76), *početi* (80) – *počela* (86), *od žeđi* (172), *žednog* (137), *žeti* (208), *brime* (141), *goveče* (65), *meso* (196, 203), *tele* (34), *vrima* (185, 186). Veoma je interesantno da je u leksemu *jačmer* ('ječmenac') (75) ovjeren *a* kao kod čakavaca, a također i u glagolu *najati* ('navaliti') (111).

Stražnji nazal *ɔ

Vokal je *u* dosljedno nastupio na mjestu nazala stražnjega reda *ɔ: *golubova* G mn. (63), *gusina* (68), *klupko* (83, 122), *kudilja* (89), *ugusto* pril. (186), *kravu* A jd. (113), *muž* (90, 152, 180), *kupina* (90), *sudac* (162).

Slogotvorni *l*

Prema nekadanjemu se slogotvornomu *l* konsekventno ostvaruje vokal *u*, jednako kao i prema nazalu stražnjega reda, tj. na snazi je jednadžba prema kojoj oba fonema imaju isti supstitut: *duboki* odr. pridj. m. jd. (185), *pomuzen* 1. jd. prez. (108, 144), *žutica* (209), *suze* N mn. (198), *napunjen* (190), *stup* (115), *vuna* (107).

Sekvencija *ra > re*

Stari je korijenski slijed *ra* prešao u *re* u poznatim primjerima *vrebac* (196) – *vrebaca* G mn. (196), *rebac* (152) – *rebaca* G mn. (152), *naresti* (114) – *naresta* gl. pridj. rad. m. jd. (114) – *nareste* (173), *obresla* (39), *zaresli* (39), ali ne i u oblicima *ukrade* 3. jd. prez. (114), *ukrasti* (97, 143, 195, 197).

Leksem *greb*. Promjena je *o* u *e* registrirana u leksemu *greb* (66, 208). Govori se *groblje*: *na groblju* (77), *u groblje* (187), a također i *cimatorje* (39) u istome značenju.

Lik **topl*-. Govor ne zna za stari prasl. lik **tepl*-, već su prema **topl*- sustavni oblici *topli* (22), *toplo* (106), *toplije* (85), *otoplilo* (123), *topline* G jd. (170).

Vokalske osobitosti

Često se sreće zatvaranje vokala *o* u poziciji pred nazalom: *grum* (67), *kunj* (22, 153) – *sa kunja* (183), *un* (93, 97), *una* (93) – *iz une* (69, 93), *unda* (49, 54, 70), *uni* ('onaj') (96), *mumci* (42), *zazvuni* 3. jd. prez. (76), *gunimo* 1. mn. prez. (80), *zvuna* N mn. (97), *slumila* (109, 207), *polumija* (114).

U nekim su primjerima zabilježene redukcije⁵ inicijalnih vokala: *vaki* (192), *vaku* (133), *naki* (208), *nakog* (89), *nakin* (204); *vako* (28, 51, 88, 207), *nako* (88, 94, 109, 151). Dolaze i drugi primjeri poput *nekcija* (116) – *nekciju* A jd. (204) i sl.

Neakcentirani se *i* u sredini riječi reducira u *četri* (27, 32, 37, 44, 76) te u nalazima *kolko* (66, 67), *tolko* (66, 70, 82, 90, 106), *nikolko* (115, 125, 133). U prilogu se *ujtro* (31, 40, 114, 202) reducira u.

U finalnoj se poziciji *e* reducira u prilogu *poviš* (141). Zabilježeni su primjeri redukcije krajnjega *e* u *ajd* (109, 174), ali i bez redukcije: *ajde* (36, 48, 176, 182, 190). Finalni se *i*

⁵ Autor na početku napominje da nema redukcije tipa *nedlja*, *govorti* i sl. (Bucić 2016: 15).

reducira u *al* (69, 165, 189), no ne uvijek (122, 123, 126, 131). Finalni se *o* može reducirati u *neg* (158, 159, 160), ali je evidentirano i *nego* (164, 169, 174, 180, 192, 202).

Nisu rijetki oblici tipa *kaš* ('kada ćeš') (80), *moš* ('možeš') (29, 32, 73, 202, 204), *ujmoca* ('u ime oca') (186), koji se javljaju uslijed brza izgovora i frekventne uporabe.

Zamjene su pojedinih vokala ovjerene u leksemima poput *taraca* (178), *livoda* (96), *cipala* (40), *šuguman* (176).

Protetski *j*

U izoliranim se riječima uz inicijalni vokal može pojaviti konsonant *j* u protetskoj službi. Zabilježen je primjer *jopet* (33, 77), ali dolazi *užina* (177) – *posle užine* (181), *ime* (181, 187), *oko* (190) – *okon* I jd. (197).

Konsonantski sustav

Fonem *h*

Fonem je *h* u Jasenicama potpuno izvan sustava. U nizu je riječi bez traga izgubljen: *rast* (151), *rpa* (154), *ladan* (92), *u ladovinu* (92), *oće* 3. jd. prez. (166), *itac* (71), *straota* (164), *čaulja* (44), *neotice* (116), *odaniti* (121), *odati* (121), *izlapiti* (73), *olađenon* (161), *Duovi* (56), *siroma* (159), *moji najmiliji* G mn. (171), *navr* (134), *kru* (161), *gra* (168), *gri* (66). Može biti supstituiran fonemom *v*: *suvu* (*travu*) (50), *muva* (123), *juva* (77), *duvon* I jd. (185), *uvo* (146), *pazuv* (131), *duv* (56), *kruv* (81), *napuvala* (103), *uspuvati se* (189), *zaduva* (199), *ukuvala* (81); fonemom *j*: *grijota* (66), *mijur* (103), *kijati* (81), *mačija* ('mačeha') (100); ili fonemom *k*: *krkati* ('hrkati') (88). Isti se može pojaviti u pokojem izoliranome slučaju, obično u kojoj posuđenici ili u kojoj riječi iz novijega nanosa: *šlàuh* ('1. mijeh; 2. gumeno crijevo za polijevanje') (172), *zahod* (53).

Fonem *f*

Fonem je *f* u nizu nalaza prometnut u *v* ili *p*: *vamilija* (192), *Vrane* (196), *štuvati se* ('izgubiti volju') (175), *šuvit* ('potkrovlje') (177), *šuverin* ('šibica') (177), *treviti* ('susresti') (182), *vajercajg* ('upaljač') (191), *vrancuzica* ('crna kapa s repićem na tjemenu') (195), *vundament* ('temelj kuće') (197), *vratar* (196); *Pilip* (132). Ipak, fonem *f* nije stran jaseničkomu govoru: *mufa* ('pokvareno vino') (106), *ucifran* (185), *iz firme* (194), *bafe* ('zalisci') (26), *cifрати* ('uljepšavati, dotjerivati') (39), *feder* (61), *fiškal* ('1. odvjetnik; 2. prevarant') (61), *feta* (61), *fibra* ('povišena tjelesna temperatura') (61, 65), *fregati* ('ribati drveni pod') (62), *fritula* ('vrsta okrugla uštipka koji se prži u ulju') (62), *fumati* ('pušiti') (62).

Skupina se **hv* frekventno svodi na fonem *f*: *vala* (46), *valiti se* (192), *povalin* (46), *povalija* (141), *valjen* (103), ali je ipak u primjerima *uvatiti* (128), *uvatija* (141), *uvatila* (147) fonem *h* likvidiran na štokavski način.

Fonem *dž*

Afrikata je *dž* dijelom konsonantskoga inventara jaseničkoga govora: *sindžir* ('lanac, okovi') (158), *paradžik* ('sjeme crvenoga luka') (129), *pendžer* ('prozorčić') (131), *na džepu* (163) – *iz džepa* (181), *badža* ('prozorčić na kući') (26), *bakandža* (26), *bundžija* ('buntovnik') (36), *džezva* (58), *džigerica* (58). U izoliranome je primjeru *svidožba* (166) nastupio ž.

Odrazi skupina *dj i dbj

Štokavski karakter ovoga govora pokazuje fonem *đ* kao rezultat primarne i sekundarne jotacije dentala *d*, a isti je ovjeren i u primljenih riječi: *mlađi* (148), *pređa* (143), *u tuđu* (144) – *iz tuđeg* (149), *slađe* pril. (136), *međaše* A mn. (204), *rđav* (142), *žeđ* (186) – *od žeđi* (172), *od čađe* (42) – *čađon* I jd. (73), *pogođen* (136), *rođak* (148, 162) pored *rodo* (153), *rođen* (26), *rođendan* (184), *od rođenja* (197), *između* (151, 200), *u svađi* (136), *obrađujen* (171), *među* (51, 193), *sude* (171); *mandati* (101), *đit* ('šetnja, putovanje') (59), *đumetar* ('geometar') (59), *đeripeti* ('grudnjak') (59). Ovdje odudara riječ *gospoja* (157), dakle s fonemom *j*, primjer poznat i nekim drugim štokavcima.

Fonem je *đ* također zastupljen u prezentskim osnovama glagola izvedenih od *iti jer se skupina *jd* namjerila na premetanje, nakon čega je uslijedila jotacija: *dodji* (22, 86), *dode* (103, 105, 116), *dodeš* (50, 175), *prođi* (132), *prođe* (146, 169), *nađi* (157), *nađe* (35), *obađe* (159, 181), *izađu* (105).

Osobito treba istaknuti da je jotacija ovjerena u prezentskim oblicima tipa *ideš*: *ide u lov* (69), *ide u svit* (127), *iđen u šumu* (148), *kada ideš ceston* (130).

Odrazi skupina *tj i tbj

U štokavske inovacije ulazi afrikata *ć* (< *tj, tbj): *do kuće* (101), *obnoć* ('noću') (120), *uleći se* (187), *od lišća* (50). Jaseničani, dakle, u izgovoru razlikuju *č* i *ć*. U primjeru *netijak* (63) nije provedena sekundarna jotacija.

Odrazi skupina *stj, *skj, *zdj, *zgj i njihovih sekundarnih varijanti

Da je govor mjesta Jasenica štokavski, dokazuju nalazi: *šteta* (121) – *štetu* (144), *oštetila* (172), *štap* (53, 181), *puštati* (139) – *pušta* (90, 120) – *puštaj* (127) – *puštaju* (135), *grabljište* (65), *sirište* (159), *na ognjištu* (179), *neimaštinu* A jd. (115), *klištavac* ('štipavac') (83), *pregršt* (114), *natašte* (114), *zapuštene* neod. pridj. ž. mn. (201).

Kao refleks skupina *zdj, *zgj i njihovih sekundarnih varijanti našle su se dvije potvrde: *grožde* (31, 50, 53, 204) – *čeuļu grožđa* (149) i *gvožđa* ('naprava za hvatanje životinja') (68).

Skupina *čr* (< *čbr, *čer)

Skupina je *čr* (< *čbr, *čer) redovito prometnuta u *cr*: *crnac* (63), *crno* pril. (71, 104), *crn* (42), *zacrniti* (199) – *zacrnila* (199), *ucrvati se* (185), *crviće* A mn. (209), *crljiv* (42), *crljenica* (41), *crljeni se* 3. jd. prez. (159), *crljen* (42), *crip* (41), *crivo* (131).

Skupina *vs* (< *vbs)

Skupina je *vs* (< *vbs) nakon redukcije poluglasa i provedene metateze izmijenjena u *sv*: *svi* (87, 97, 111), *prid svima* (174), *sa svime* (36), *(posle) svega* (35), *u svemu* (152), *svin* (171), *za svako* (173), *svaki (dan)* (173). U liku *vas* metateza nije izvršena jer je 'šva' u jakome položaju dao *a*, pa nije prijetio razvoj netipične konsonantske skupine: *zacvaktija je vas* (199), *cili san dan vas nikakav* (192).

Skupine št, šk, šp

Konsonantske su skupine *št*, *šk*, *šp* u riječi preuzetih iz drugih jezika potvrđene u govoru Jasenica: *štanđerac* ('štap za barjak') (174), *šterika* ('svijeća voštanica') (174); *škancija* ('visoka polica') (171), *škapulati* ('spasiti') (171), *škoditi* (171); *španjulet* ('cigareta') (173), *šporet* ('peć na drva za grijanje i kuhanje') (174), *špica* ('1. koštica, 2. oruđe od čelika za obradu kamena') (174), *šparati* ('štedjeti') (173).

Skupina št (< *čbt)

Skupina se *št* mogla razviti u primljenih riječi, a mogla je nastati i od stare skupine *čt* (< *čbt): *poštivala* (178), *pošteno* (41, 74), *pošten* (106), *opošteniti se* (125), *poštenja* G jd. (72).

Finalni l

Finalni slogovni *l* nije stabilan na početku imenica, pridjeva i priloga: *sto* (164), *posa* (54, 61, 209), *misa* ('misao') (104), *kaba* (78), *naga* (110), *naža* pril. (116), *ozda* pril. ('odozdo') (127) pored *pinel* (132), *kvintal* (91), *škandal* (171), *gnjil* (65), *obal* (119), *šutil* ('tjesan, uzak') (177), *žentil* (208), kao i na početku sloga: *stočić* (121), *dôci* (103) – iz *Doca* (194) pored *pelcovati* 'cijepiti blago' (131), *pulcon* I jd. ('magarcem') (148), *mulca* (107, 113), *kalci* ('čarape') (76), *prvotelka* ('mlada krava koja se teli prvi put') (148), *telca* A jd. (72), (*tri*) *kolca* (84). Interesantne su imenice *anđeja* ('anđeo') (22) i *dija* ('dio') (49, 51, 64, 79) gdje je finalni *l* supstituiran s *a* te je između *a* i prethodnoga vokala interpolirano intervokalno *j*. Isto je očigledno u pridjevu *debeja* (50). U pridjevu je radnome muškoga roda jednine finalni *l* sustavno prešao u *a*: *pokla* (117), *dava* (146), *odspava* (111), *zasija* (168), *navalija* (187), *okrenija* (189), *sapeja* (103), *uzeja* (153), *obuja* (36, 38), *čuja* (77, 79, 115), *posuja* (149).

Promjena -m > -n

Finalni je *m* često prešao u *n* u nastavcima i nepromjenjivim riječima: *na kućnon pragu* (103), *s nikin* (199), *drvenon žlicon* (200), *nisan* (138, 142, 152), *vidin* (167, 172), *s unim blagon* (129), *u velikon luku* (123), *sedan* (33, 38, 208), *osan* (160, 202). Ipak u rječničkoj se gradi *m* ponekad bilježi: *Domovinskom ratu* (88), *svi redom okaišali* (123), *u svom radnom viku* (28), *crljenom bojon* (30), *u blagoslovljenom stanju* (31), *jer nam nije* (43).

Fonem lj

U govoru Jasenica nije došlo do promjene *lj* u *j*, kao u dijelu govora jadranske zone, pa i bliže unutrašnjosti, stoga je fonem *lj* ravnopravnim dijelom konsonantskoga inventara: *grljak* ('grlo razbijene boce') (67), *zemlja* (73) – u *zemlji* (85), *ispljuvati* (70), *divljač* (70), *dalje* (76), *stavljati* (76), *kadulja* (78), *stavlja* gl. pridj. rad. m. jd. (82), *krmelj* (88), *ljudina* (91), *valja* 3. jd. prez. (102), *ljubav* (102), *u postelju* (108), *nediljon* I jd. (110, 140), *žulja* 3. jd. prez. (136), *prokašljati* (147).

Rotacizam

Supstitucija je intervokalnoga *ž* s *r* u prezentskoj osnovi glagola 'moći' (< **mogti*) evidentirana u jaseničkome: *moreš* (53), *more* (72, 161, 166, 171), no promjena se dosljedno

ne vrši: *dica ne mogu* (25), *svi mogu proći* (44), *ne mogu si pomoći* (151). Zasebice ističem da se kaže *morda* (91, 105, 157, 166).

Asimilacije i disimilacije

Distantna je asimilacija ovjerena u: *šušiti* (43, 176) – *šušili se* (200) – *šušiti se* 3. jd. prez. (26), *ošušiti se* (51) – *ošušile se* (120), *šuša* (138, 176, 205), *pašoš* (130). Kontaktna je asimilacija provedena u primjerima: *š njin* (22, 51, 55, 67, 206), *š njima* (63, 95, 206) pored *s njima* (172), *š njun* (46, 82, 156). Dolazi i primjer *iž njega* (74) pored *iz njega* (89, 109, 112).

Kontaktna je disimilacija očigledna u leksemu *guvno* (68) – *na guvnu* (162, 194) – *kraj guvna* (176), ali nema promjene *mn > vn* u *sedamnest* (30), *osamnest* (126). Promjena je *mnj > mlj* registrirana u *sumljati* (165), *sumljiv* (166) te u *pomljivo* pril. (138). Primjeri poput *blagosov* (55) – *brez blagosova* (116), *blagosovljen* (197, 208), *blagosovi* 2. jd. imp! (31) signaliziraju o distantnoj disimilaciji. Ovamo idu i ovjere *luzar* ('molitva krunice') (97, 136), *Luzarica* ('Gospa od Ružarija', 'Blažena Djevica Marija od Krunice') (97), *pirula* (133) – *pirulu* (122), ali ipak nema promjene npr. u *rebra* (97), (*desnog*) *rebra* (207).

Ostale konsonantske skupine

Izdvajaju se ostale važnije promjene i ispadanja u konsonantskim skupinama:

dn > n: *ispane* (180), *panen* (181);

dsk/tsk > ck: *ljuckin* (78), *ljucki* (130), *rvacki* (162), *svickog* (103), *svicki* (192);

gd > d: *di* (34, 67, 206), ali *nigdi* (146, 161, 204);

pč > č: *čela* (15);

ps > s: *sovati* (114), *sovalo* (117), *sovala* (136), *sova* gl. pridj. rad. m. jd. (130), ali i *psova* gl. pridj. rad. m. jd. (80), *psovkami* (157);

pš > š: *šenice* G jd. (91);

pt > t: *tica* (179), *tičurina* (180);

tk > k: *ko* (80, 115, 133), *niko* (160, 164, 177).

Akcentatski sustav

Prozodijski sustav čine četiri akcenta: *ä*, *â*, *à*, *á* te zanaglasna duljina i kračina.

Kratki se silazni akcent (*ä*) ostvaruje:

– u jednosložnim riječima: *pläc* (134), *gäd* (64), *křst* (88), *pöt* (140), *kläk* (82)

– na prvome slogu dvosložnih i višesložnih riječi: *pära* (129), *dräča* (54), *pùle* (148), *nädnica* (110), *mäterin* (102), *klèpati* (82)

Dugi se silazni naglasak (*â*) ostvaruje:

– u jednosložnim riječima: *gîz* (64), *gôd* (65), *gnjât* (65), *lâd* (92), *smrâd* (161), *slîz* (161)

– na prvome slogu dvosložnih i višesložnih riječi: *zâva* (204), *prôci* (146), *časna* (43), *jûšan* (77), *sînica* (158), *slâmnjača* (160)

Uzlazni se naglasci pojavljuju na novim distribucijskim mjestima. Njihova je distribucija ograničena na ultimi i u jednosložnih riječi.

Dugi se uzlazni naglasak (*á*) ostvaruje pri regresivnome pomicanju siline s ultime ili sa središnjega sloga na prednaglasnu duljinu. Ostvaruje se:

– na prvome slogu dvosložnih i višesložnih riječi: *díte* (52), *nájam* (111), *krílo* (87), *sívonja* (159), *lúpežica* (97)

– na središnjem slogu višesložnih riječi: *nabrájati* (109), *propéce* (147), *dobričak* (52), *nadozídati* (110), *smrknúce* (161)

Kratki se uzlazni naglasak (*à*) pojavljuje pri regresivnome pomicanju siline s ultime ili sa središnjega sloga na prednaglasnu kračinu. Ostvaruje se:

– na prvome slogu dvosložnih i višesložnih riječi: *pàrip* (129), *bèdra* (28), *màsница* (102), *lòvilica* (97), *pòkora* (137)

– na središnjem slogu višesložnih riječi: *rastòvariti* (151), *berìcetan* (29), *travàrina* (181), *tilùsina* (180), *razmèđiti* (151).

Distribucija je, dakle, kao u standardnome jeziku. Ipak se mogu pojaviti i poneka odstupanja, osobito u riječima stranoga postanja. Zato se ponekad sreću primjeri tipa *folirànt* (61).

Zanaglasne duljine mogu stajati iza sviju akcenata: *ùvōr* (190), *tìrjāk* (180), *skōrūp* (159), *ràzūman* (152); *trātūr* (181), *mùškīc* (108), *likār* (95), *sakrīštān* (156); *nágā* (110), *náčīnba* (109), *rúkē* G jd. (69); *prāvī* (142), *vīnī* (194). Duljina, dakle, stoji neposredno nakon akcenta, no ne mora biti uvijek tako: *vàričāk* (192), *vàjercāg* (191), *kùkumār* (89), *òduzēt* (122), *sájmenī* (156). U jednoj riječi može doći i više duljina: *gòdīnā* G mn. (69), *ìzlīzān* (73), *šlàgīrān* (172), *kùpācē* (90).

Evidentirano je neoslabljeno pomicanje akcenta, tj. preskakanje akcenta na proklitiku, npr. *nā rūku* (69), a nahodi se i primjera prenošenja akcenata: *nā čudu* (109), *nā sidac* (109), *prī sebi* (145).

Morfologija

Imenice

Po kriteriju se nastavka u genitivu jednine u jaseničkom govoru razlikuju tri vrste imeničke deklinacije: *a*-vrsta, *e*-vrsta te *i*-vrsta.

Imenice muškoga roda *a*-vrste u nominativu jednine svršavaju na *-ø* nastavak: *orlić* (125), *napršnjak* ('naprstak') (114), *komorač* (85), *mrgilj* ('prolaz između dviju oranica dvaju suvlasnika') (106), *mrcenjāk* ('veliki orao') (106), zatim i na vokal *-o*. Imenice su na *-o* uglavnom osobna imena, hipokoristici ili tuđe riječi: *labrcko* ('lupetalo') (92), *Živko* (181).

Imenice srednjega roda u nominativu jednine svršavaju na *-o* ili *-e*, ovisno o dočetu osnove na nepalatalni ili palatalni konsonant: *barilo* ('vrsta manje bačve') (28), *burilo* ('drvena posuda za vodu od 18 litara') (37), *cablo* (38), *cidilo* (39), *povrslo* ('ručka na kanti') (141), *meso* (38, 208), *ženinstvo* ('imanje supruginih roditelja') (208); *sunce* (92), *lice* (106), *srce* (174, 180). Ovamo idu i zbirne i glagolske imenice te dio općih imenica: *grožde* (31, 204), *ćakulanje* ('ogovaranje, tračanje') (46), *gargašanje* ('obrada vune gargašama') (64), *polivanje* (172), *vandjelje* (192), *ulje* (81), *zelje* (153). Imenice nekadanjih konsonantskih osnova svršavaju na *-ø*: *brime* (34), *sime* (48), *vrime* (83, 96, 106), *ime* (110), *rame* (111), *dite* (174, 183, 188), a u drugim padežima, izuzev NAV jd., imaju proširenu osnovu konsonantom *-n-* ili *-t-*: *ramena* (182) – *ramenu* (162), *vrime* (45, 83) – *vrimenu* (97), *imenu* (23); *diteta* (194) – *ditetu* (110) – *diteton* (152).

Imenice ženskoga roda *e*-vrste u nominativu jednine svršavaju na *-a*: *ćiverica* ('glava' pogrdno) (47), *kravetina* (86), *lukšija* ('vruća voda procijeđena kroz lug') (97), *misa* (104),

pašarina ('pristojba koja se daje za pravo ispaše') (130), *smrdeljka* ('vrsta bjelogoričnoga drveta') (161), *smučalina* ('loše vino') (161). Ovdje su uključene i one imenice čija gramatička kategorija roda nije sukladna izvanjezičnoj kategoriji spola. Primjerom su: *slimeša* ('spor, nespretni čovjek') (160), *starešina* (164), *stelješa* ('nezgrapan, deblji čovjek') (164), *šalčina* ('šaljivčina') (168), *utrulina* ('mršavko') (190), *vojvoda* (195), *bundžija* ('buntovnik') (36). Ovamo se priključuju neka vlastita imena poput *Stipe* (100, 120), *Ante* (162), *Mile* (129), *Vrane* (196), *Jadre* (190), također i *Bariša* (205), *Jopa* (38) i sl.

Imenice ženskoga roda *i*-vrste u nominativu jednine svršavaju konsonantom: *palež* (128), *polapornost* ('pohlepa') (138), *smrt* (174), *mast* (81), *krv* (86). Imenice su ugasle *s*-osnove *oko* (142) i *uvo* (146) u množini priklonjene imenicama *i*-vrste: *očiju* (31), *očima* (201); *ušiju* (82), *ušiman* (65).

U instrumentalu jednine imenica muškoga i srednjega roda nastavak *-on* dolazi u imenica kojima osnova završava nepalatalnim konsonantom, dok u imenica kojima osnova završava palatalnim konsonantom ponajvećma stoji *-en*:⁶ *cviton* (27), *gušton* (84), *čovikon* (22), *zidon* (169), *radon* (191), *vraton* (200); *čekicen* (161), *rastičem* (151), *nožen* (28), *puljanjen* (148), *imanjen* (64), *uljen* (112), *zeljen* (122). No, nalazi se i na određena odstupanja, kao što je u primjerima *kaišom* (68), *nožicom* (171), *vinćom* ('dizalo') (194). I u primjerima nakon *c* nije ujednačena situacija: *licen* (187), ali *gvozdacom* (68), *icom* (71), *biljcon* ('vuneni pokrivač') (30).

Među posebnosti najvišega ranga štokavskoga narječja ide proširak *-ov/-ev-* u množinskim oblicima jednosložnih i dijela dvosložnih imenica muškoga roda: *golubovi* (148), *brodovi* (153), *noževi* (109), *poslovi* (54) – *poslove* (64), *godovi* (65), *svatovi* (81) – *u svatovin* (116), *plodovi* (125) – *plodove* (120), *stogove* (52), *snopove* (162), *torove* (209), *rogove* (107), *brkove* (175), *sinove* (179). Upada u oči izolirani primjer kratke množine *ključe* (43).

U genitivu je množine imenica sviju rodova dominantan štokavski nastavak *-a*: *krajcara* (42), *dinara* (64), *kvarova* (116), *likova* (120), *pilića* (94), *dana* (82, 101), *mulaca* (102); *jaja* (150), *krila* (94); *brukava* (96), *smokava* (98, 117), *kuća* (145), *buva* (76), *kuna* (132), *ovaca* (110, 117), *maraka* (203), *litara* (33). U dvjema je imenicama nastupio nastavak *-u*, koji je obilježjem štokavskih sustava: *iz ruku* (163), *s nogu* (83). U oblika je *očiju* (31, 79, 101) i *ušiju* (48, 125, 200) (nekadanje *s*-osnove) razvijen nastavak *-iju*, kao osobitost štokavskih govora. Nastavak se *-i* rjeđe pojavljuje: *miseci* (55), *zalogaji* (201).

Dativ, lokativ i instrumental množine sviju rodova zahvatio je sinkretizam. U muškome je i srednjem rodu sustavno zastupljen *-in*: *po vrtlicin* (90), *vinogradin* (128), *prstin* (188), *rođacin* (112), *oblacin* (78), *prijateljnin* (112), *opancin* (124), *kunpirin* (96), *zubin* (114), *prozorin* (110); *mistin* (94), *ustin* (146), *ratištin* (162), *plućin* (100), *njidrin* (118), a u ženskome rodu *-ami*: *nogami* (121), *njivami* (90), *vidami* (90), *petami* (93), *rukavicami* (96), *godinami* (129), *kućami* (147), *smokvami* (161), *rukami* (163), *vrićetinami* (176), *pismami* (47). U imenica je *i*-vrste evidentirano *-in*: *stvarin* (164), *ričin* (77) pored odstupanja u *noćima* (76).

Zamjenice

Lične zamjenice za treće lice jednine glase *un* (187, 189), *una* (190, 191), *uno* (197). Osobit je lik *menon* (115, 142) s osnovom *men-* poopćenom prema G jd. Dolazi *tobon* (118,

⁶ Vidljivo je da u nekim primjerima vlada kolebanje između *m* i *n* u finalnoj poziciji.

201), dakle sa starom osnovom *tob-*. U dativu, lokativu i instrumentalu množine sustavno su zagospodarili likovi *nami* (88, 148, 194), *vami* (34), prema starim instrumentalnim množinskim oblicima.

Upitne su i odnosne zamjenice *ko* (*ko je osta?* (76), *ko je štrapnija ove kapi po podu?* (80), *još ne znaju ko je jači* (140)) i *što* (*što si zapovelja kad ne moš završiti?* (202), *nije moguće to što čujen* (186), *radija je sve što je moga* (188), *ovo meso što si ispeka* (196)). Govori se *česa* i *čega*: *od česa je* (44), *sve do čega se dočepa* (188), a prema *česa* dolazi i *ničesa* i *svačesa*: *ničesa se više ne bojin* (117), *svačesa poisti i popiti* (166).

Što se tiče povratne zamjenice, dobro je istaći da je u instrumentalu evidentirana stara osnova *sob-*: *sobon* (55, 88, 195, 197, 209) (samo u jednome primjeru *sobun* (116)).

Govore se posvojne zamjenice *moj* (74), *tvoj* (106), *njegov* (127), *njezin* (173) i sl. te posvojno-povratna zamjenica *svoj* (194). U deklinaciji se čuju stegnuti oblici, pretežito s naveskom: *moga dida* (114), *od moga diteta* (153), *kobila tvoga strica* (83), *iz moga matruna* (102), *kraj tvoga vrtlića* (117), *od svoga blaga* (88), *od svoga čaće* (121), *svog Boga* (73), *mome stricu i mome čači* (179), *u mome varošu* (186), *mome malom* (189), *prema svome bratu* (154), *u svome redu* (180), *u svom životu* (98), *u svom poduzeću* (107), *na svom mistu* (152).

Značenja 'ovaj' i 'onaj' pokrivaju pokazne zamjenice *ovi* i *uni*: *ovi ajam* (130), *ovi zid* (132), *na ovi svit* (137); *čiji je uni mali* (96), *uni manitaš* (101), *uni zidić* (124). Za značenje se 'ovakav' govori *vaki*: *vaki kamen* (192), *vaki balvan* (27), ali i *vakav* (191). Redoviti su oblici *naki* ('onakav') i *taki* ('takav'): *naki fiškal* (61), *naki ženskonja* (208); *taki džumbus* (58), *taki folirant* (61).

Neodređena zamjenica u značenju 'štogod' glasi *štokod*: *morda ga štokod boli?* (41), *bojin se da nije štokod drugo* (41), *moj unuk Bartol zna štokod iženjati* (74), *nek se nađu kad mi tribaju za štokod* (194). U značenju je 'netko' registrirano *niko*: *cilu noć niko je grata po vratin* (66), *niko mu je otkinija rep* (91), *triba te niko poslati kući* (106), a jednak je oblik prisutan za značenje 'nitko': *niko ne bi reka* (61), *ovi je niko i ništa* (70), *niko mu ne bi bija ravan* (106). Značenje 'nešto' pokriva *ništo*: *ništo mi je utrunilo u oko* (190), *dovati mi vaservagu da ništo vidin ovi štok* (192), *zašpara je ništo njemački maraka* (203), a značenje 'ništa' pokriva *ništa*: *popodne ništa ne radi* (119), *od svadbe neće biti ništa* (144), *nije kupija na pazaru ništa* (159).

Pridjevi

U predikatnoj funkciji pridjev najčešće dolazi u neodređenome obliku: *un je visok* (187), *lip je i sladak kru* (117), *baš ti je lip kaiš* (142), *grunt mi nije velik* (67), *pa joj plod bude velik i zdrav* (151), dok u službi atributa najčešće dolazi u određenome obliku: *ženi pristaje lipi*, *crni plet* (134), *u mojoj avliji je veliki drvenjak* (24).

Komparativ se tvori pomoću sufiksa *-j-*: *teži* (26), *duži* (205) ili *-ij-*: *mršaviji* (191), *stariji* (71), *stabilniji* (79), *spretniji* (149), *sigurniji* (158). Sufiksom *-š-* komparativ tvori pridjev *lip*: *lipši* (30). Superlativ se tvori prefiksom *naj-* koji se predmeće komparativu: *najstariji* (59, 129), *najprostiji* (123).

Neki se pridjevi mogu pojaviti u imeničkoj funkciji, npr. *mali* ('dječak'): *čiji li je uni mali* (113), *naš mali* (91), *kad se mali krstija* (75).

U zamjениčko-pridjevskoj deklinaciji dolazi tip *lipog(a)* – *tudeg(a)*, dakle čuva se razlika između tvrdih i mekih osnova: *dobroga i mirnoga blaga* (123), *iza velikoga kamena*

(126), *staroga podruma* (129), *pravoga prijatelja* (169), *unoga labrcka* (92), *od javorovog drveta* (154), *novog samara* (156), *oderanog zeca* (162), *bilog vina* (164), *svakog dana* (173), *iz Gorskog kotara* (175), *unog salamuna* (156), *cilog svita* (156), *toga derana* (98), *priko ovoga* (116); *iz tuđeg vinograda* (149), *od domaćeg pivca* (87), *većeg zvekana* (296). U dativu, lokativu i instrumentalu množine sviju rodova sreće se stariji množinski nastavak *-in*: *po skrovitin mistin* (94), *na novin vundamentin* (121), *među prasećin vilicama* (141), *suvin smokvami* (161).

Glagoli

Infinitiv je cjelovit: *nadivati* (110), *pokvasiti* (137), *škopiti* (171), *gratati* (66), *utrniti* (190), *doći* (45), *naći* (65).

U glagola je II. vrste zagospodario sufiks *-ni-*: *pukniti* (148), *navrniti* (151), *ritniti se* (153), *mrdniti* (159), *skreniti* (160), *smetniti* (161), *trniti* (182), *digniti* (187), *veniti* (193), *krenilo* (205), *osvanilo* (37), *okrenila* (124), *opomenile* (125).

U 3. licu množine prezenta dominira tip *veličaju* (192), *tribaju* (194), *imaju* (196), *nabijaju* (199), *polivaju* (199), *čupaju* (64, 208), *prodaju* (27), *pucaju* (30), *spavaju* (52, 84), *nadimaju se* (60). Tu i tamo može doći *-e*: *vide* (41, 46), *nose* (171, 191).

Glagolski prilog sadanji završava na *-ći*: *kartajući* (182), *vozeći se* (146), *noseći* (63), *otkidajući* (71), *čuvajući* (84).

Aorist se u jaseničkome govoru upotrebljava: *zakopaše* (116), *počepunjaše se* ('potući se') (135), *iščvakaše* (145), *izružiše* (114), *uvidiše* (114), *narediše se* (114), *pogubišmo* (194), *odošmo* (194).

Futur se egzakti može tvoriti na dva načina: od svršenoga prezenta pomoćnoga glagola *bit* i glagolskoga pridjeva radnoga određenoga glagola te od svršenoga prezenta pomoćnoga glagola *bit* i infinitiva određenoga glagola, npr. *kad je budeš prolivala* (107), *kad buden saditi kunpire* (122).

Brojevi

Deklinacija glavnoga broja *edan* (27, 33) izgleda ovako: *ednog* (50, 113), *ednon* (28), *ednin* (197).

Među brojevnim pridjevima treba istaći likove *četvero* (100, 121, 134), *petero* (203), *šestero* (103, 161), *sedmero* (81, 105), *desetero* (84, 86), *trinaestero* (122), naravno zbog morfa *-er-*.

Prilozi

Izdvajaju se pojedini osobitiji likovi iz jaseničkoga govora:

- mjesni: *doli/dolika* ('dolje') (53), *drito* ('ravno, naprijed') (55), *okolo* (161), *gorika* ('gore') (65), *izvanka* ('s vanjske strane') (73), *ober* ('iznad') (119), *ispriđ* ('s prednje strane') (71), *odovle* ('odavde') (122), *uskraj* ('uz rub, uz kraj') (189);
- vremenski: *izrana* ('od ranih sati') (73), *kadikad* ('ponekad') (78), *dovika* (54), *ip* ('stalno, uvijek') (69), *ikadar* ('ikad') (69), *izjutra* ('ranim jutrom') (73), *lani* (93), *litos* (157), *iznejaka* ('od djetinjstva') (73), *nama* ('odmah, smjesta') (112), *obdan* ('preko dana') (119), *kašnje* ('kasnije') (80), *ošuba* ('smjesta') (127), *vazdan* (193), *zadana* ('po danu, danju') (199);

– načinski: *lišo* ('bez loših posljedica') (96), *naglas* (111), *najero* ('nakrivo, ukoso') (111), *grdno* ('nemilice') (66), *ispotija* ('nečujno, potihlo') (70), *lašo* ('opušteno, polako') (94), *leštro* ('okretno, hitno') (95), *nanoge* ('pješke') (113), *ispotaje* ('potajno') (70), *nauzgor* ('u stojećem položaju') (115), *pokunjeno* (137), *pološke* ('u ležećem položaju') (138), *nauznak* ('na leđima'), *imbeno* ('prijetvorno') (69), *isprazno* ('neutemeljeno, uzaludno') (70), *neotice* (116), *počip* ('sasvim, skroz') (135), *prčimice* ('na trbuhu, potrbuške') (142), *treso* ('ustranu, ukrivo') (181);

– količinski: *čudo* ('mnogo, puno') (45), *izere* ('imalo, išta') (72), *maša* ('previše') (102), *zericu* ('malčice') (205), *duplo* ('dvostruko') (56);

– uzročni: *zaradi* (203), *sporadi* (163).

Pomoću nekih je priloga moguće izraziti vjerojatnost. Takvi su *morda* ('možda') (105) i *valja* ('možda, valjda') (192).

Prijedlozi

Izdvajaju se ovi prijedlozi: *ispod* (70), *među* (103), *poviš/poviše* (141), *prez* ('bez') (143).

Zaključak

Rad je usmjeren na govor mjesta Jasenica u Zadarskoj županiji. Riječ je o govoru koji dosad nije bio dijalektološki istražen i samostalno opisan. Na temelju se građe donesene u novijem *Rječniku govora sela Jasenica* Ivana Bucića potvrdilo da je riječ o govoru koji pripada štokavskom narječju, njegovu novoštokavskom ikavskom dijalektu te da su fonološke i morfološke karakteristike najvećim dijelom očekivane za novoštokavske ikavske govore.

Literatura

2. Bucić, Ivan. (2016). *Rječnik govora sela Jasenica*. Zadar: Ogranak Matice hrvatske u Zadru.
3. Čilaš Šimpraga, Ankica. (2010). „Ikavski govori između rijeke Krke i Neretve“. U: Celinić, Anita; Kurtović Budja, Ivana; Čilaš Šimpraga, Ankica; Jozić, Željko. *Prinosi hrvatskoj dijalektnoj fonologiji*. Split – Zagreb: Književni krug – Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje: 160–224.
4. Ćurković, Dijana. (2014). *Govor Bitelića*. Doktorska disertacija u rukopisu. Rijeka: Filozofski fakultet Sveučilišta u Rijeci.
5. Finka, Božidar. (1997). Prigodna razmišljanja o međudijalekatskim dodirima i prožimanjima. *Hrvatski dijalektološki zbornik* 10: 129–133.
6. Galović, Filip. (2018). Deklinacija imenica u komiškome govoru. *Senjski zbornik* 45/1: 449–464.
7. Galović, Filip. (2018). Dijalektološke zamjedbe o mjesnome govoru Slatina na otoku Čiovu. *Ethnologica Dalmatica* 25: 137–145.
8. Galović, Filip. (2018). O govoru starijih Splićana. U: Jutrović, Dunja. *Spliske riči. Rječnik: hrvatski standardni jezik – splitski govor*, 13–25. Split: Matica hrvatska – ogranak u Splitu.
9. Galović, Filip. (2019). *Govori otoka Šolte*. Općina Šolta – Hrvatsko katoličko sveučilište.
10. Galović, Filip. (2019). O govoru Dugoga Rata pored Omiša. *Fluminensia* 31/2: 87–104.

11. Galović, Filip. (2019). O leksiku svetojurskoga govora. *Senjski zbornik* 46/1: 325–336.
12. Lisac, Josip; Tomelić Ćurlin, Marijana. (2017). Govori vranskoga kraja. *Braća Vranjani i vransko područje tijekom povijesti*. Zadar: Ogranak Matice hrvatske u Zadru – Općina Pakoštane: 485–495.
13. Lisac, Josip. (2003). *Hrvatska dijalektologija 1: Hrvatski dijalekti i govori štokavskog narječja i hrvatski govori torlačkog narječja*. Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga.
14. Lisac, Josip. (2009). *Hrvatska dijalektologija 2: Čakavsko narječje*. Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga.
15. Lisac, Josip. (1998). Položaj privlačkoga govora među hrvatskim idiomima. *Čakavska rič* 26: 25–31.
16. Lukežić, Iva. (2008). Mrkopaljski govor. *Hrvatski dijalektološki zbornik* 14: 293–324.
17. Lukežić, Iva. (1998). Štokavsko narječje (nacrt sveučilišnih predavanja). *Radovi Zavoda za slavensku filologiju* 32: 117–135.
18. Lukežić, Iva. (2012). *Zajednička povijest hrvatskih narječja. 1. Fonologija*. Zagreb – Rijeka – Čavle: Hrvatska sveučilišna naklada – Filozofski fakultet u Rijeci – Katedra Čakavskog sabora Grobnišćine.
19. Lukežić, Iva. (2015). *Zajednička povijest hrvatskih narječja. 2. Morfologija*. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada – Filozofski fakultet u Rijeci – Katedra Čakavskog sabora Grobnišćine.
20. Magaš, Ivan. (2018). Govor Popovića. U: Nikola Tokić, Ivan Magaš. *Rječnik sela Popovića*. Zadar: Ogranak Matice hrvatske u Zadru: 17–36.
21. Maštrović, Ljubomir. (1955). Ninski govor. *Radovi Instituta JAZU u Zadru* 2: 87–140.
22. Menac-Mihalić, Mira. (2005). *Frazeologija novoštokavskih ikavskih govora u Hrvatskoj*. Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje – Školska knjiga.
23. Miletić, Josip. (2008). Fonološke i osnovne morfološke značajke govora Ražanca. *Čakavska rič* 36/1–2: 113–118.
24. Moguš, Milan. (1978). Pogled na današnji jurjevački govor. *Filologija* 8: 227–232.
25. Peco, Asim. (1989). *Pregled srpskohrvatskih dijalekata*. Beograd: Naučna knjiga.
26. Sikirica, Miroslav. (2017). *Morfologija govora Jabuke*. Završni rad u rukopisu. Zadar: Filozofski fakultet.
27. Tomelić Ćurlin, Marijana; Anić, Marija. (2012). Fonološki i morfološki opis kruševačkoga govora. *Croatia et Slavica Iadertina* 8/2: 349–362.
28. Vranić, Silvana; Zubčić, Sanja. (2018). Hrvatska narječja, dijalekti i govori u 20. stoljeću. *Povijest hrvatskoga jezika. 5. knjiga: 20 stoljeće – prvi dio*. Ur. Ante Bičanić. Zagreb: Croatia: 525–579.

LOCAL DIALECT OF JASENICE (NEAR POSEDARJE)

Abstract

The local dialect of Jasenice belongs to Neo-Štokavian ikavian dialect. This local dialect has not been described on any linguistic level, just like the most local dialects from that area. In this paper the author describes the phonological and morphological features of the Jasenice local dialect.

Keywords: *local dialect of Jasenice, Neo-Štokavian ikavian dialect, Štokavian, phonology, morphology*